

APEK

**Agencija za pošto in elektronske
komunikacije Republike Slovenije**

Stegne 7, p. p. 418

1001 Ljubljana

telefon: 01 583 63 00, faks: 01 511 11 01

e-naslov: info.box@apek.si, <http://www.apek.si>

davčna št.: 10482369

Na podlagi devetega odstavka 14. člena Zakona o avdiovizualnih medijskih storitvah (Uradni list RS, št. 87/11) izdaja direktor Agencije za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije

**Splošni akt
o zaščiti otrok in mladoletnikov v televizijskih programih in v avdiovizualnih medijskih
storitvah na zahtevo**

I. SPLOŠNI DEL

1. člen

Ta splošni akt opredeljuje programske vsebine, ki bi lahko resno škodovale telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju otrok in mladoletnikov (v nadaljevanju: razvoj otrok in mladoletnikov), in programske vsebine, ki utegnejo škodovati razvoju otrok in mladoletnikov, ter določa stopnjo zaščite programskih vsebin, ki jih opredeljuje ta splošni akt, in smernice za njihovo predvajanje.

2. člen

(1) Izrazi, uporabljeni v tem splošnem aktu, imajo naslednji pomen:

1. »Nasilje« je vedenje, ki na kakršenkoli način oškoduje ali poškoduje osebe ali njihovo integriteto, druga živa bitja ali materialne stvari in zajema zlasti fizično, verbalno in psihično nasilje, (samo)uničevalno vedenje ter nasilno in nekonsenzualno spolnost.

2. »Neupravičeno nasilje« je prekomerno nasilje, ki presega stopnjo nasilja, potrebnega za doseg cilja nasilja. To je nasilje, ki je samemu sebi namen.

3. »Seksualne programske vsebine« so programske vsebine, katerih namen je spolna stimulacija občinstva in ki prikazujejo zapeljive poze in seksualne položaje brez nazornega prikazovanja spolnih organov ter simulirajo ali namigujejo na konsenzualno človeško spolnost brez elementov nasilja, poniževanja ali žaljenja.

4. »Eksplcitne seksualne programske vsebine« so programske vsebine, katerih namen je spolna stimulacija občinstva in ki prikazujejo spolne organe ter nazorne podobe konsenzualne človeške spolnosti brez elementov nasilja, poniževanja ali žaljenja.

5. »Pornografske programske vsebine« so programske vsebine, katerih namen je spolna stimulacija občinstva in ki nazorno prikazujejo spolne organe ter podobe ekstremne, vendar konsenzualne človeške spolnosti.

6. »Prikaz(ovati)« pomeni implicitno ali eksplicitno vizualno, avdiovizualno, zvočno, verbalno ali drugačno prikazovanje, nakazovanje ali predstavitev.

7. »Pogost« ali »prevladujoč« prikaz določenih dejanj pomeni, da prikaz določenih dejanj obsega pomemben del celotne programske vsebine.

8. »Negativno ovrednoteno« pomeni, da je v programski vsebini jasno izraženo sporočilo, da je določeno dejanje družbeno nesprejemljivo, zmotno ali kaznovano.

9. »Pozitivno ovrednoteno« pomeni, da je v programski vsebini jasno izraženo sporočilo, da je določeno dejanje družbeno sprejemljivo in odobravano.

10. »Izvedljivost« prikazov pomeni, da programska vsebina prikazuje dejanja, ki jih je mogoče v vsakdanjem življenju izvesti.

11. »Upravičeno s kontekstom« pomeni, da programska vsebina prikazuje dejanja, ki so sama po sebi neprimerna, a z njimi povezana dejanja kažejo, da zanje obstajajo upravičeni razlogi.

12. »Otroci« so osebe, mlajše od 15 let.

13. »Mladoletniki« so osebe, mlajše od 18 let.

14. »Fikcijske programske vsebine« so programske vsebine, v katerih so prikazani neresnični ali izmišljeni oziroma domišljijiski dogodki, lahko tudi domišljijisko obdelani resnični dogodki (npr. biografije). Med fikcijske programske vsebine uvrščamo zlasti filme, serijske filme, nanizanke, nadaljevanke, risanke in animirane filme.

15. »Nefikcijske programske vsebine« so programske vsebine, ki so s strani gledalcev dojete kot resnične, kot so zlasti resničnostne, dokumentarne, izobraževalne, kontaktne in pogovorne oddaje, dokumentarni filmi in zabavni kvizi.

16. »Kategorizacija programskih vsebin« je časovno umeščanje programskih vsebin v spored televizijskega programa oziroma razvrščanje programskih vsebin v katalog avdiovizualne medijske storitve na zahtevo glede na njihovo primernost za posamezno starostno skupino gledalcev. Strožja kategorizacija programske vsebine pomeni kasnejšo časovno umestitev v spored televizijskega programa oziroma dodelitev višje starostne omejitve.

(2) Ostali izrazi, uporabljeni v tem splošnem aktu, imajo enak pomen, kot ga določata zakon, ki ureja avdiovizualne medijske storitve, in zakon, ki ureja medije.

II. SMERNICE PONUDNIKOM ZA PREDVAJANJE PROGRAMSKIH VSEBIN, KI BI LAHKO RESNO ŠKODOVALE ALI UTEGNEJO ŠKODOVATI RAZVOJU OTROK IN MLADOLETNIKOV

3. člen

Ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev morajo biti pri kategorizaciji programskih vsebin posebej pozorni na:

- kontekst, v katerem se glede na pričakovanja gledalcev določenega žanra in namen programske vsebine pojavijo razvoju otrok in mladoletnikov potencialno škodljive vsebine;
- stopnjo realističnosti prikazanih programskih vsebin, vključno z upoštevanjem vrste programske vsebine (npr. nefikcijske programske vsebine se praviloma kategorizirajo strožje kot fikcijske, saj jih otroci in mladoletniki dojemajo kot bolj resnične v primerjavi s fikcijskimi);
- pogostost, poudarjenost (na primer zvočna, verbalna, vizualna, tekstovna) in podrobnosti prizorov nasilja, spolnosti, strašljivih vsebin, zlorabe tobačnih izdelkov, mehkih in trdih drog, alkohola in drugih zdravju škodljivih snovi, rabe neprimernega jezika, diskriminatornega vedenja ter drugih sugestivnih oblik vedenja, ki bi jih otroci in mladoletniki lahko posnemali in bi jim lahko resno škodovale ali utegnile škodovati;
- izvedljivost in vrednotenje dejanj, ki jih otroci ali mladoletniki lahko posnemajo in bi bila zato lahko nevarna ali škodljiva za njihov razvoj, zdravje in varnost (npr. posnemanje nevarnih poskusov, uporaba oziroma zloraba dostopnih orodij in drugih predmetov);
- način obravnavanja tematike z vidika primernosti za posamezno starostno skupino.

4. člen

- (1) Ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev morajo programske vsebine kategorizirati glede na prisotnost:
- nasilja – kategorizacija poleg opredelitve, ali je nasilje fiksijsko ali ne, zajema presojo poudarjenosti, izvedljivosti in možnosti posnemanja ravnanj, vrste in posledice prikazanih poškodb ter kontekst in namen, v katerem se nasilje izvaja (npr. nasilje kot obramba, nasilje »dobrega« proti »zlu«). Programske vsebine s prizori nasilja, ki predstavljajo družbeno zavržno obnašanje in nekritično obravnavajo ali povečujejo nasilje, ter s prizori nasilja iz koristoljubja ali maščevalnosti in prizori nevarnega nasilnega obnašanja, zlasti če gre za dejanja, ki jih otroci in mladoletniki lahko posnemajo, se kategorizira strožje.
 - diskriminacije – pri kategorizaciji je ključen kontekst, v katerem se diskriminacija pojavi. Za diskriminacijo šteje kakršnokoli neenakopravno obravnavanje ali spodbujanje k takemu obravnavanju na osnovi spola, rase, etnične pripadnosti, narodnosti, jezika, vere, družbenega razreda, spolne usmerjenosti, starosti, telesne pojavnosti in podobno. Programske vsebine, v katerih se pojavi diskriminacija, se kategorizira manj strogo, če so namenjene izobraževanju občinstva in če je diskriminacija v njih implicitno ali eksplicitno kritizirana oziroma negativno ovrednotena.
 - tobačnih izdelkov, drog, alkohola in drugih zdravju nevarnih snovi – kategorizacija zajema presojo prisotnosti in pogostosti ter okoliščine pojavljanja uporabe tobačnih izdelkov, drog, alkohola in drugih zdravju nevarnih snovi. Programske vsebine, ki spodbujajo ali povečujejo uporabo tobačnih izdelkov, drog, alkohola in drugih zdravju nevarnih snovi, se kategorizira strožje. Programske vsebine, ki poudarjajo ali opozarjajo na škodljivost ali nevarnost uporabe omenjenih snovi ali ta dejanja negativno vrednotijo, se kategorizira manj strogo.
 - strašljivih vsebin – kategorizacija zajema presojo prisotnosti prizorov s strašljivimi prvini, njihovo pogostost, dolžino in nazornost ter spremljajoče akustične učinke in vizualne znake (kot so strašljivi zvoki, kričanje, jok, strašljiva glasba, znojenje, tresenje, poškodbe), ki lahko pri večji intenzivnosti pri gledalcu izzovejo vznemirjenje, tesnobo ali strah.
 - jezika – kategorizacija zajema presojo pogostosti uporabe in vrste neprimernih besed ter konteksta oziroma okoliščin uporabe jezika (npr. komičnost, opravičilo za uporabo neprimerne jezika). Najmanj strogo se kategorizira blag neprimeren jezik, ki vključuje uporabo blažjih kletvic, strožje se kategorizira zmerno neprimeren jezik, ki vključuje nepogosto uporabo grobih besed, najstrožje pa močno neprimeren jezik, ki vključuje agresivno in/ali redno ponavljajočo se rabo (naj)močnejših neprimernih besed.
 - golote – kategorizacija zajema presojo prizorov golote glede na njihovo pogostost, trajanje, nazornost, podrobnosti in kontekst. Kadar golota ni povezana s spolnostjo, je sprejemljiva v vseh starostnih skupinah, če je upravičena s kontekstom, vendar se v najnižji starostni skupini lahko pojavlja zgolj izjemoma. Pogostejše ali daljše prizore nazorne golote in goloto v spolnem kontekstu se kategorizira strožje.
 - spolnosti – kategorizacija zajema presojo tematizacije človeške spolnosti in verbalnih nakazovanj nanjo, prikazovanja človeške spolnosti, namena spolne stimulacije in pogostosti spolnih dejanj. Prikazovanje človeške spolnosti z namenom spolne stimulacije občinstva se kategorizira najstrožje.
- (2) Pri kategorizaciji programskih vsebin se ponudnik lahko opre tudi na priporočila uveljavljenih ustanov, specializiranih za kategorizacijo avdiovizualnih programskih vsebin.

5. člen

- (1) Otroške in mladinske programske vsebine ne smejo vsebovati prizorov uživanja drog in zdravju nevarnih snovi (npr. topil, lepil), uporabe alkohola, kajenja, nasilja in nevarnega vedenja, ki bi ga lahko otroci in mladoletniki posnemali na nevaren način, razen če so upravičeni s kontekstom.
- (2) Prikazi golote in spolnosti v otroških in mladinskih programskih vsebinah so dovoljeni le, če imajo izobraževalni namen ali so upravičeni s kontekstom.
- (3) Žaljiv jezik je lahko v otroških in mladinskih programskih vsebinah prisoten le izjemoma.
- (4) V televizijskih programih prehod od programskih vsebin, namenjenih mlajšim starostnim skupinam, do programskih vsebin, namenjenih starejšim gledalcem, ne sme biti nenaden, temveč postopen.
- (5) Enako kot programske vsebine se obravnavajo tudi napovedniki za te programske vsebine.

III. PREPOVEDANE PROGRAMSKE VSEBINE

6. člen

- (1) V nobenem primeru se ne sme predvajati programskih vsebin s prizori nasilja in spolnosti, ki jih ni moč uvrstiti znotraj družbeno sprejemljivih estetskih in moralnih kriterijev, kot so prizori izživiljanja nad ljudmi in živalmi, mučenje, zoofilija, nekrofilija, incest, pedofilija, sadomazohizem, mazohizem, sadizem, posilstva, spolno nasilje in spolno suženjstvo.
- (2) Prepovedano je predvajanje programskih vsebin, ki spodbujajo, odobravajo ali erotizirajo spolno nasilje.

IV. PROGRAMSKE VSEBINE, KI BI LAHKO RESNO ŠKODOVALE RAZVOJU OTROK IN MLADOLETNIKOV

7. člen

- (1) Programskih vsebin, ki bi lahko resno škodovala razvoju otrok in mladoletnikov, se ne sme predvajati, razen v avdiovizualnih storitvah na zahtevo, kadar ponudnik avdiovizualne medijske storitve na zahtevo zagotovi, da so te vsebine dostopne le na način, ki zagotavlja, da jih otroci in mladoletniki praviloma ne bodo mogli slišati ali videti.
- (2) Med programske vsebine iz prejšnjega odstavka so uvrščene:
 - a. programske vsebine, ki prikazujejo neupravičeno nasilje,
 - b. pornografske programske vsebine.
- (3) Ponudnik avdiovizualne medijske storitve na zahtevo lahko vsebine iz prejšnjega odstavka predvaja časovno neomejeno, če za te programske vsebine izvaja obvezni omejeni dostop za izključno polnoletne osebe prek dodeljenega PIN ali enakovrednega zaščitnega sistema. Dostop mora biti privzeto zaklenjen, uporabnik pa mora imeti možnost nastavitve dostopa do programske vsebine, pri čemer lahko dobi dovoljenje za ogled (kodo, geslo) zgolj polnoletna oseba, ki se jo seznanila z namenom tehnične zaščite in se ji zagotovi natančna navodila o njeni uporabi.

- (4) Ponudnik avdiovizualne medijske storitve mora programske vsebine iz tega člena opremiti z informacijo, ki uporabnikom nedvoumno sporoča, da lahko te programske vsebine resno škodijo razvoju otrok in mladoletnikov.
- (5) Ponudnik avdiovizualne medijske storitve na zahtevo mora programske vsebine iz tega člena uvrstiti v poseben del kataloga.

V. PROGRAMSKE VSEBINE, KI UTEGNEJO ŠKODOVATI RAZVOJU OTROK IN MLADOLETNIKOV

8. člen

- (1) Programske vsebine, ki utegnejo škodovati razvoju otrok in mladoletnikov, se lahko v televizijskih programih predvaja le pod pogojem, da so omejene s primerno izbranim časom predvajanja ali s tehnično zaščito. Če je dostop do teh vsebin omejen s tehnično zaščito, se jih lahko predvaja časovno neomejeno, v nasprotnem primeru pa mora biti dostop do teh vsebin omejen s primerno izbranim časom. Izjema so eksplicitne seksualne programske vsebine, kateri predvajanje ureja četrti odstavek 12. člena tega splošnega akta.
- (2) Če se v informativnih vsebinah pojavijo programske vsebine, ki utegnejo škodovati razvoju otrok in mladoletnikov, a so upravičene s kontekstom (na primer prizori prometnih in naravnih nesreč ter njihovih žrtev, prizori vojnega nasilja), mora biti dovolj zgodaj pred njihovim predvajanjem objavljeno ustrezno opozorilo voditelja oddaje gledalcem oziroma drugo ustrezno opozorilo. Ponudniku omenjene vsebine ni treba označiti skladno s sedmim odstavkom 14. člena oziroma drugim odstavkom 15. člena zakona, ki ureja avdiovizualne medijske storitve.

V/1 Programske vsebine, pri katerih se priporoča vodstvo staršev ali skrbniških oseb

9. člen

- (1) Programske vsebine, ki so primerne za vse starostne skupine gledalcev, vendar vsebujejo posamezne prizore, ki lahko vznemirijo otroke do 12. leta ali so jim nerazumljive brez vodstva odraslih oseb, se skladno s sedmim odstavkom 14. člena in drugim odstavkom 15. člena zakona, ki ureja avdiovizualne medijske storitve, označi z opozorilom in simbolom (VS), ki priporoča vodstvo staršev ali skrbniških oseb.
- (2) Med programske vsebine iz prejšnjega odstavka se uvrščajo programske vsebine, ki vključujejo:
 - a. prizore blagega nasilja brez podrobnosti, ki so upravičeni s kontekstom;
 - b. posamezne kratke prikaze strašljivih prizorov;
 - c. blage kletvice ali evfemizme kletvic;
 - d. redke prizore golote brez konteksta spolnosti;
 - e. diskretne in redke namige na spolno aktivnost ter prizore, povezane s spolnostjo, ki ne vodijo k dejanski spolni aktivnosti (npr. objemi in poljubi);
 - f. redke in blage prizore uporabe tobačnih izdelkov, drog, alkohola in drugih zdravju nevarnih snovi, ki so upravičeni s kontekstom in nedvoumno negativno ovrednoteni ter nosijo jasno sporočilo o nevarnosti uporabe teh snovi;

- g. prizore nevarnega vedenja, ki bi ga otroci lahko posnemali, ki pa ne prikazuje podrobnosti ali uporabe resničnih in lahko dostopnih orožij in orodij;
 - h. diskriminacijo, ki je nedvoumno negativno ovrednotena in prikazana v izobraževalnem ali zgodovinskem kontekstu.
- (3) Programske vsebine iz prejšnjega odstavka so v televizijskih programih in avdiovizualnih programskih storitvah na zahtevo dostopne časovno neomejeno.

V/2 Programske vsebine, ki niso primerne za otroke in mladoletnike do 12. leta

10. člen

- (1) Programska vsebina, ki utegne škodovati razvoju otrok in mladoletnikov do 12. leta in je zato neprimerna za to starostno skupino, mora biti ne glede na zvrst v televizijskem programu predvajana po 21. uri ter označena skladno s sedmim odstavkom 14. člena zakona, ki ureja avdiovizualne medijske storitve, če vključuje katerokoli izmed naslednjih prvin:
- a. občasne prizore groženj nasilja, zmernega nasilja in njegovih posledic, ki ne prikazujejo podrobnosti, ne poudarjajo poškodb in krvi in so upravičeni s kontekstom;
 - b. občasne krvave prizore in kratke prizore hujšega nasilja, ki so upravičeni s kontekstom;
 - c. spolno nasilje, ki je nakazano in upravičeno s kontekstom;
 - d. prikaze posameznih zmerno strašljivih ali grozljivih prizorov ter predvajanje strašljivih zvokov in učinkov;
 - e. prikaze prestrašenih ljudi, ki so nemudoma rešeni;
 - f. prikaze trpljenja, ki ni pretirano;
 - g. zmeren neprimeren jezik z uporabo blagih kletvic in redko uporabo grobih kletvic, ki so upravičene s kontekstom;
 - h. redke prizore golote v kontekstu spolnosti ali pogostejše oziroma daljše prizore golote brez konteksta spolnosti;
 - i. prizore spolnosti, ki so prikazani na diskreten način;
 - j. prizore spolnosti, ki vsebujejo podrobnosti, če so ti predvajani z namenom obveščanja oziroma izobraževanja o človeški spolnosti ali zdravju;
 - k. prizore zlorabe tobačnih izdelkov, drog, alkohola in drugih zdravju nevarnih snovi, ki so redki, ne povečujejo ali nazorno prikazujejo uživanja teh snovi ter so negativno ovrednoteni in upravičeni s kontekstom;
 - l. prizore nevarnega vedenja, ki je prikazano kot boleče in škodljivo ter ne prikazuje podrobnosti, ki jih je mogoče posnemati;
 - m. diskriminacijo, ki je upravičena s kontekstom in je nedvoumno negativno vrednotena.
- (2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se morajo pri kategorizaciji programskih vsebin upoštevati tudi smernice iz 4. člena tega splošnega akta.
- (3) Programske vsebine iz prvega odstavka so v avdiovizualnih medijskih storitvah na zahtevo dostopne časovno neomejeno, vendar morajo biti označene skladno z drugim in tretjim odstavkom 15. člena zakona, ki ureja avdiovizualne medijske storitve.

V/3 Programske vsebine, ki niso primerne za otroke in mladoletnike do 15. leta

11. člen

- (1) Programska vsebina, ki utegne škodovati razvoju otrok in mladoletnikov do 15. leta in je zato neprimerna za to starostno skupino, mora biti ne glede na zvrst v televizijskem programu predvajana po 22. uri ter označena skladno s sedmim odstavkom 14. člena zakona, ki ureja avdiovizualne medijske storitve, če vključuje katerokoli izmed naslednjih prvin:
- a. občasne prizore zmernega nasilja in njegovih posledic, vključujoč nazorno prikazovanje poškodb, resnih ran in krvi, zlasti če je nasilje prikazano kot dovoljeno oziroma primerno sredstvo za reševanje konfliktov ali za odvrnitev grozečega nasilja oziroma nevarnosti;
 - b. občasne prizore hudega nasilja, ki ne poudarjajo prizadejanja bolečine in poškodb in ne vsebujejo hudih krvavih prizorov, prizorov izživljanja in spolnega nasilja;
 - c. podrobno besedno opisovanje spolnega nasilja ter diskretno in s kontekstom upravičeno upodabljanje spolnega nasilja;
 - d. intenzivne ali dolgotrajne prizore groze z intenzivnimi grozljivimi učinki in strašljivimi zvočnimi učinki;
 - e. prikaze prestrašenih ljudi, ki niso nemudoma rešeni;
 - f. prikaze velikega trpljenja ali bolečine;
 - g. neprimeren jezik z uporabo grobih kletvic, zmerno uporabo vulgarnih izrazov ter redko uporabo šal in izrazov, katerih namen je provokacija in vznemirjanje, ki je upravičen s kontekstom;
 - h. prizore golote v kontekstu spolnosti ali prizore spolnosti, če takšni prizori ne vsebujejo podrobnosti,
 - i. prizore spolnosti, ki vsebujejo podrobnosti, če so ti predvajani z namenom obveščanja oziroma izobraževanja o človeški spolnosti ali zdravju;
 - j. prizore uporabe tobačnih izdelkov, drog, alkohola in drugih zdravju nevarnih snovi, ki so negativno vrednoteni in ne spodbujajo zlorabe teh snovi;
 - k. prizore nevarnega vedenja, ki ne prikazujejo podrobnosti, ki jih je mogoče posnemati, ter uporabe lahko dostopnega orožja in orodja;
 - l. diskriminacijo, ki je negativno vrednotena in upravičena s kontekstom.
- (2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se morajo pri kategorizaciji programskih vsebin upoštevati tudi smernice iz 4. člena tega splošnega akta.
- (3) Programske vsebine iz prvega odstavka so v avdiovizualnih medijskih storitvah na zahtevo dostopne časovno neomejeno, vendar morajo biti označene skladno z drugim in tretjim odstavkom 15. člena zakona, ki ureja avdiovizualne medijske storitve.

V/4 Programske vsebine, ki niso primerne za otroke in mladoletnike do 18. leta

12. člen

- (1) Programska vsebina, ki utegne škodovati razvoju otrok in mladoletnikov do 18. leta in je zato neprimerna za to starostno skupino, mora biti ne glede na zvrst v televizijskem programu predvajana po 24. uri ter označena skladno s sedmim odstavkom 14. člena zakona, ki ureja avdiovizualne medijske storitve, če vključuje katerokoli izmed naslednjih prvin:

- a. prikaze hudega nasilja, ki poudarjajo prizadejanje bolečine in vsebujejo hujše krvave prizore, in težkih ter strašljivih posledic nasilja;
 - b. nazoren prikaz negativno ovrednotenega spolnega nasilja;
 - c. strašljive ali grozljive prizore, kot so prizori pohabljenih teles ali resnih poškodb, zlasti če prikazujejo podrobnosti;
 - d. podrobne prikaze golote in spolnosti v vsebinah, katerih primarni namen ni povzročanje spolne stimulacije občinstva;
 - e. seksualne programske vsebine;
 - f. neprimeren jezik, ki vključuje pogostejšo agresivno in ponavljajočo se uporabo grobih kletvic, je vulgaren ali vsebuje grobe šale o spolnosti ter pri povprečni odrasli osebi povzroča občutke nelagodja, manjvrednosti, zgražanja;
 - g. vsebine, ki v velikem delu tematizirajo alkoholizem, spolnost, nasilništvo, kriminal in narkomanijo, ki niso negativno ovrednotene;
 - h. prizori uporabe drog, alkohola in drugih zdravju nevarnih snovi, ki so pozitivno ovrednoteni;
 - i. nazorni prikazi diskriminacije, za katere je iz konteksta jasno razvidno, da so nesprejemljivi.
- (2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se morajo pri kategorizaciji programskih vsebin upoštevati tudi smernice iz 4. člena tega splošnega akta.
- (3) Programske vsebine iz prvega odstavka so v avdiovizualnih medijskih storitvah na zahtevo dostopne časovno neomejeno, vendar morajo biti označene skladno z drugim in tretjim odstavkom 15. člena zakona, ki ureja avdiovizualne medijske storitve, in zaščitene s tehnično zaščito.
- (4) Eksplicitne seksualne programske vsebine se lahko v televizijskih programih in v avdiovizualnih medijskih storitvah na zahtevo predvaja le, če se za te programske vsebine izvaja obvezni omejeni dostop za izključno polnoletne osebe prek dodeljenega PIN ali enakovrednega zaščitnega sistema. Dostop mora biti privzeto zaklenjen, uporabnik pa mora imeti možnost nastavitve dostopa do programske vsebine, pri čemer lahko dobi dovoljenje za ogled (kodo, geslo) zgolj polnoletna oseba, ki se jo seznanila z namenom tehnične zaščite in se ji zagotovi natančna navodila o njeni uporabi. Predvaja se jih lahko časovno neomejeno, označene pa morajo biti skladno s sedmim odstavkom 14. člena oziroma drugim in tretjim odstavkom 15. člena zakona, ki ureja avdiovizualne medijske storitve.

VI. KONČNA DOLOČBA

13. člen

Ta splošni akt začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.